

Korekta kosztów

Doradca Podatkowy nr wpisu 00349

Autor: Paweł Małecki

- ▶ Art. 22 updf
- ▶ 7c. Jeżeli korekta kosztu uzyskania przychodów, w tym odpisu amortyzacyjnego, nie jest spowodowana błędem rachunkowym lub inną oczywistą omyłką, korekty dokonuje się poprzez zmniejszenie lub zwiększenie kosztów uzyskania przychodów poniesionych w okresie rozliczeniowym, w którym została otrzymana faktura korygująca lub, w przypadku braku faktury, inny dokument potwierdzający przyczyny korekty.

- ▶ **Pismo** z dnia 4 stycznia 2019 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej 0114-KDIP3-1.4011.482.2018.2.IF
- ▶ Spółka cywilna dla celów działalności gospodarczej w grudniu 2017 r. nabyła nową fabrycznie maszynę (ładowarkę kołową – KST 582), którą jednorazowo zamortyzowała. Parametry techniczne nabytej ładowarki były niewystarczające aby w sposób efektywny wykorzystywać ją w działalności gospodarczej. W konsekwencji spółka postanowiła dokonać zamiany pierwotnej ładowarki na maszynę bardziej zaawansowaną technicznie o lepszych parametrach.
- ▶ W czerwcu 2018 r. spółka jawna zwróciła ładowarkę zakupioną przez spółkę cywilną. Zwrot został udokumentowany fakturą korygującą. W lipcu 2018 r. Spółka otrzymała nowe urządzenie o lepszych parametrach. Transakcja ta została udokumentowana fakturą.
- ▶ Otrzymanie nowej maszyny od sprzedawcy odbyło się po dopłaceniu różnicy w cenie pomiędzy pierwotnie otrzymaną ładowarką a nową. Wartość początkowa otrzymanego w ramach wymiany urządzenia nie odpowiada wartości początkowej poprzedniej maszyny.
- ▶ Dla Spółki jawnej prowadzona jest podatkowa księga przychodów i rozchodów, a wspólnicy rozliczają się w formie 19% podatku liniowego. Biorąc pod uwagę przychody wraz z kwotą podatku od towarów i usług Spółka cywilna w 2017 r. nie przekroczyła limitu 1200 000 euro.
- ▶ Czy istnieje obowiązek korygowania kosztów podatkowych o rozliczone, do momentu wymiany urządzenia, odpisy amortyzacyjne?

- ▶ **Pismo** z dnia 4 stycznia 2019 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej 0114-KDIP3-1.4011.482.2018.2.IF **ciąg dalszy**
- ▶ Należy w tym miejscu zauważyć, że w związku z podjętą decyzją dokonania zwrotu nabytej pierwotnie maszyny po okresie używania krótszym niż rok, maszyna ta utraciła cechy środka trwałego (z uwagi na okres używania), przez co Wnioskodawca **zobowiązany jest do skorygowania kosztów uzyskania przychodów prowadzonej działalności gospodarczej o kwotę jednorazowego odpisu amortyzacyjnego dokonanego od wartości początkowej tej maszyny.**
- ▶ Skoro faktura pierwotna prawidłowo dokumentowała zdarzenie gospodarcze, które miało miejsce w dacie jej wystawienia (stan faktyczny), a faktura korygująca została wystawiona przez sprzedawcę z powodu późniejszych zdarzeń, a więc okoliczności mających wpływ na zmianę przychodów powstałych już po wystawieniu faktury pierwotnej, takich jak np. obniżenie ceny, udzielenie rabatu czy zwrot towaru, fakturę korygującą należy rozliczyć na bieżąco, z datą jej wystawienia.
- ▶ Mając na uwadze powołane przepisy prawa oraz przedstawiony stan faktyczny i zdarzenie przyszłe, stwierdzić należy, że z uwagi na dokonany zwrot nabytej pierwotnie maszyny i otrzymanie faktury korygującej, Wnioskodawca winien skorygować koszty uzyskania przychodów o dokonany odpis amortyzacyjny zwróconej maszyny stosownie do [art. 22 ust. 7c](#) ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

- ▶ **Pismo** z dnia 22 października 2018 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej 0115-KDIT3.4011.362.2018.3.MR
- ▶ Wnioskodawca jest osobą fizyczną (dalej: Osoba fizyczna), która wniosła w drodze aportu przedsiębiorstwo z wyłączeniem nieruchomości oraz kredytów związanych z tymi nieruchomościami (dalej również: aport w postaci przedsiębiorstwa) do spółki komandytowej (dalej również: Spółka).
- ▶ Obecnie dochodzi do sytuacji, w której Spółka otrzymuje faktury korygujące od kontrahentów, dotyczące rabatów oraz upustów w cenach ze względu na wartość obrotów pomiędzy Osobą fizyczną, a kontrahentami. Rabaty oraz upusty w cenie dotyczą okresu sprzed wniesienia aportu, kiedy przedsiębiorstwo było składnikiem majątku Osoby fizycznej.
- ▶ Obecnie w związku z powyższym zdarzają się następujące sytuacje dotyczące faktur korygujących:
 - ▶ 1. Faktura korygująca wystawiona jest na rzecz Osoby fizycznej, w dacie sprzed wniesieniem przez nią aportu w postaci przedsiębiorstwa do spółki komandytowej, natomiast faktura dotarła do Spółki po wniesieniu aportu.
 - ▶ 2. Faktura korygująca wystawiona jest na rzecz Osoby fizycznej, w dacie po wniesieniu przez nią aportu w postaci przedsiębiorstwa do spółki komandytowej, faktura dotarła do Spółki po dniu aportu.

- ▶ Pismo z dnia 22 października 2018 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej 0115-KDIT3.4011.362.2018.3.MR – ciąg dalszy
- ▶ Spółka komandytowa jako następcą prawny (na podstawie [art. 93a § 2 pkt 2](#) Ordynacji podatkowej ogółu praw i obowiązków podatkowych osoby przekształcanej (osoby wnoszącej przedsiębiorstwo)) może w pierwszej z przedstawionych sytuacji, tj. gdy faktura korygująca wystawiona jest na rzecz Osoby fizycznej, przed wniesieniem przez nią aportu w postaci przedsiębiorstwa do spółki komandytowej, natomiast faktura dotarła do Spółki po wniesieniu aportu, ująć taką fakturę korygującą w księgach dla celów podatku dochodowego swoich wspólników. A zatem, po dniu aportu to spółka komandytowa ma prawo ująć taką fakturę w księgach rachunkowych dla celów podatku dochodowego swoich wspólników, zgodnie z [art. 22 ust. 7c](#) ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.
- ▶ Podobnie postępuje w przypadku 2

- ▶ Pismo z dnia 29 maja 2018 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej 0113-KDIPT2-1.4011.207.2018.1.MM
- ▶ Wnioskodawca spółka jawna nabył Środek trwały częściowo finansowany z PFRON. Wnioskodawca zobowiązał się do zatrudnienia osoby niepełnosprawnej na okres 36 miesięcy – w przypadku wcześniejszego rozwiązania umowy był zobowiązany do ponownego zatrudnienia innej niepełnosprawnej osoby w terminie 3 miesięcy od powstania wakat, a w przeciwnym razie zwrócić do Urzędu w ciągu 30 dni od daty otrzymania wezwania środki finansowe w wysokości równej $1/36$ ich części za każdy miesiąc kalendarzowy brakujący do 36 miesięcy, jednak nie mniejsze niż $1/6$ tej kwoty.
- ▶ W dniu 29 grudnia 2016 r. ustało zatrudnienie pracownika przypisanego do realizowanej umowy. W dniu 2 sierpnia 2017 r. wpłynęło do Spółki wezwanie dotyczące zwrotu części dofinansowania w kwocie 21 875,07 zł. W rezultacie nastąpiła zmiana struktury udziału własnego w sfinansowaniu środka trwałego, tj. 58,33% oraz otrzymanego z dotacji, tj. 41,67%, a co za tym idzie nastąpiła konieczność skorygowania odpisu amortyzacyjnego, stanowiącego koszt uzyskania przychodu począwszy od września 2015 r. Środki pieniężne zostały zwrócone do Urzędu Pracy w styczniu 2018 r. wraz z należnymi odsetkami. W związku z otrzymanym w 2017 r. wezwaniem dotyczącym zwrotu części dotacji dokonano korekty amortyzacji za 2017 r. i rozliczono ją w koszty podatkowe w 2017 r.
- ▶ Czy korygujemy te odpisy na bieżąco?

- ▶ Pismo z dnia 29 maja 2018 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej 0113-KDIPT2-1.4011.207.2018.1.MM
- ▶ W myśl [art. 22 ust. 7c](#) ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, jeżeli korekta kosztu uzyskania przychodu, w tym amortyzacji, nie wynika z błędu rachunkowego lub oczywistej pomyłki, korekta powinna być dokonana poprzez zwiększenie kosztów uzyskania przychodów, poniesionych w okresie rozliczeniowym, w którym wpłynęło do Spółki wezwanie do zwrotu części dotacji. Podpisując umowę o doposażenie, wspólnicy nie brali pod uwagę możliwości, że nie wywiążą się z zawartej umowy i nie zatrudnią ponownie na powstały wakat pracownika w oznaczonym terminie. Zwrot dotacji nie wynika z niezgodnego z prawem wykorzystywania dotacji, a jedynie z niedotrzymania warunku w zapisie umowy.

- ▶ 7d. Jeżeli w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w ust. 7c, podatnik nie poniósł kosztów uzyskania przychodów lub kwota poniesionych kosztów uzyskania przychodów jest niższa niż kwota zmniejszenia, podatnik jest obowiązany zwiększyć przychody o kwotę, o którą nie zostały zmniejszone koszty uzyskania przychodów.

- ▶ 7e. Przepisów ust. 7c i 7d nie stosuje się do:
- ▶ 1) korekty dotyczącej kosztu uzyskania przychodów związanego z zobowiązaniem podatkowym, które uległo przedawnieniu;
- ▶ 2) korekty cen transferowych, o której mowa w art. 23q.

- ▶ 7f. Jeżeli korekta, o której mowa w ust. 7c, następuje po likwidacji pozarolniczej działalności gospodarczej, likwidacji działów specjalnych produkcji rolnej albo zmianie formy opodatkowania na zryczałtowaną formę opodatkowania określoną w [ustawie](#) o zryczałtowanym podatku dochodowym, [ustawie](#) z dnia 24 sierpnia 2006 r. o podatku tonażowym albo w [ustawie](#) z dnia 6 lipca 2016 r. o aktywizacji przemysłu okrętowego i przemysłów komplementarnych, lub zmianie zasad ustalania dochodu w odniesieniu do działów specjalnych produkcji rolnej, zmniejszenia lub zwiększenia kosztów uzyskania przychodów dokonuje się w ostatnim okresie rozliczeniowym przed likwidacją pozarolniczej działalności gospodarczej lub działów specjalnych produkcji rolnej, zmianą formy opodatkowania lub zmianą zasad ustalania dochodu w odniesieniu do działów specjalnych produkcji rolnej.

- ▶ Pismo z dnia 19 kwietnia 2018 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej 0115-KDIT3.4011.109.2018.1.WM
- ▶ Wnioskodawca prowadzi indywidualną działalność gospodarczą opodatkowaną od 1 stycznia 2018 r. ryczałtem ewidencjonowanym na podstawie ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.
- ▶ W latach poprzednich Wnioskodawca był opodatkowany na zasadach ogólnych na podstawie podatkowej księgi przychodów i rozchodów, która prowadzona była metodą uproszczoną ([art. 22 ust. 4](#) ustawy o p.d.o.f.). Wnioskodawca jest czynnym podatnikiem VAT.
- ▶ W działalności gospodarczej Wnioskodawca używa całkowicie zamortyzowanego samochodu osobowego wpisanego do ewidencji środków trwałych.
- ▶ W październiku 2017 r. poniósł wydatki na ubezpieczenia komunikacyjne OC i AC, które wpisał do prowadzonej wówczas PKPiR w dniu poniesienia wydatku. Poniesiony wydatek został zaliczony do kosztów uzyskania w całości, gdyż nie musiał być pomniejszany z powodów o których mowa w [art. 23 ust. 1 pkt 47](#) ustawy o p.d.o.f. Umowa ubezpieczenia została zawarta na okres 12 miesięcy. Wnioskodawca ma zamiar w najbliższych miesiącach wycofać z działalności gospodarczej ww. samochód i przeznaczyć go na potrzeby osobiste. Czy fakt, że wydatki zaliczone do kosztów uzyskania przychodów miały miejsce w roku podatkowym, w którym Wnioskodawca prowadził PKPiR i opłacał podatek dochodowy na zasadach ogólnych, a wycofanie samochodu z działalności gospodarczej i przeznaczenie go na cele osobiste nastąpi po zmianie opodatkowania z zasad ogólnych na ryczałt ewidencjonowany będzie miał wpływ na sposób obliczenia kwoty korekty?

Korekta kosztów

- ▶ Pismo z dnia 19 kwietnia 2018 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej 0115-KDIT3.4011.109.2018.1.WM ciąg dalszy
- ▶ W sytuacji wycofania samochodu z działalności gospodarczej po terminie określonym w [art. 45 ust. 1](#) ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz po złożeniu zeznania o wysokości uzyskanego dochodu (poniesionej straty), Wnioskodawca korygując koszty ubezpieczenia za rok 2017 poprzez ich zmniejszenie oraz korygując zeznanie o wysokości uzyskanego dochodu (poniesionej straty), zobowiązany będzie do skorygowania wysokości podatku, ponieważ wysokość podatku w pierwotnym zeznaniu będzie zaniżona. Wnioskodawca zobowiązany będzie również do naliczenia i wpłaty odsetek za zwłokę od powstałej z tego tytułu zaległości podatkowej. Korekta za rok 2017 wiąże się ze zmianą zasad opodatkowania na ryczałt ewidencjonowany w 2018 r

7g. Przepisy ust. 7c i 7d stosuje się odpowiednio do korekty wartości rynkowej składnika majątku, wynikającej z decyzji organu podatkowego określającej wartość rynkową składnika majątku podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lub 2a, w innej wysokości niż przyjęta dla celów opodatkowania podatkiem równoważnym do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków, o którym mowa w art. 30da, przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, z którego terytorium składnik ten został przeniesiony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Takie same zasady obowiązują w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych

Art. 15 upd

- ▶ 4i. Jeżeli korekta kosztu uzyskania przychodów, w tym odpisu amortyzacyjnego, nie jest spowodowana błędem rachunkowym lub inną oczywistą omyłką, korekty dokonuje się poprzez zmniejszenie lub zwiększenie kosztów uzyskania przychodów poniesionych w okresie rozliczeniowym, w którym została otrzymana faktura korygująca lub, w przypadku braku faktury, inny dokument potwierdzający przyczyny korekty.
- ▶ 4j. Jeżeli w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w ust. 4i, podatnik nie poniósł kosztów uzyskania przychodów lub kwota poniesionych kosztów uzyskania przychodów jest niższa niż kwota zmniejszenia, podatnik jest obowiązany zwiększyć przychody o kwotę, o którą nie zostały zmniejszone koszty uzyskania przychodów.

Takie same zasady obowiązują w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych Art. 15 upd

- ▶ 4k. Przepisów ust. 4i i 4j nie stosuje się do: 1) korekty dotyczącej kosztu uzyskania przychodów związanego ze zobowiązaniem podatkowym, które uległo przedawnieniu;
- ▶ 2) korekty cen transferowych, o której mowa w art. 11e.
- ▶ 4l. Jeżeli korekta, o której mowa w ust. 4i, następuje po zmianie formy opodatkowania na zryczałtowaną formę opodatkowania określoną w [ustawie](#) z dnia 24 sierpnia 2006 r. o podatku tonażowym albo w [ustawie](#) z dnia 6 lipca 2016 r. o aktywizacji przemysłu okrętowego i przemysłach komplementarnych, zmniejszenia lub zwiększenia kosztów uzyskania przychodów dokonuje się w ostatnim okresie rozliczeniowym przed zmianą formy opodatkowania.
- ▶ 4m. Przepisy ust. 4i i 4j stosuje się odpowiednio do korekty wartości rynkowej, wynikającej z decyzji organu podatkowego określającej wartość rynkową składnika majątku podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lub 2, w innej wysokości niż przyjęta dla celów opodatkowania podatkiem równoważnym do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków, o którym mowa w art. 24f, przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, z którego terytorium składnik ten został przeniesiony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

- ▶ **Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 24 października 2017 r. I SA/Wr 576/17**
- ▶ **Okres za jaki należy dokonać korekty kosztów podatkowych.**
- ▶ W stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2016 r. ustawodawca wprost postanowił, że podatnicy dokonują korekty kosztów uzyskania przychodów w miesiącu, w którym otrzymają fakturę korygującą. Korekta kosztów polega na zmniejszeniu lub zwiększeniu kosztów uzyskania przychodów poniesionych w danym miesiącu. Nowe zasady korekty mają zastosowanie tylko do tych przypadków, gdy korekta nie jest spowodowana błędem rachunkowym lub inną oczywistą omyłką, w takim bowiem przypadku obowiązują dotychczasowe zasady, czyli korygowanie ze skutkiem "wstecz".

- ▶ **Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 marca 2017 r. II FSK 165/15**
- ▶ **Sposób ujmowania w deklaracji podatkowej odpisów amortyzacyjnych wyłączonych wcześniej z podatkowych kosztów w razie zwrócenia przez podatnika części dotacji na budowę tego środka trwałego. Korekta kosztów uzyskania przychodów w związku z obowiązkiem zwrotu dotacji.**
- ▶ **TEZA aktualna**
- ▶ 1. W przypadku korekty kosztów uzyskania przychodów w związku z obowiązkiem zwrotu dotacji należy stosować zasady wykładni art. 16 ust. 1 pkt 48 u.p.d.o.p., zgodnie z którą przepis ten obliuguje do wyłączenia począwszy od momentu otrzymania dotacji z kosztów uzyskania przychodów tej części odpisów amortyzacyjnych, która odpowiada wartości otrzymanego dofinansowania.
- ▶ 2. Skoro w sytuacji konieczności zwrotu otrzymanej kwoty wsparcia, obowiązek zwrotu środków podlegających zwolnieniu z opodatkowania skutkować będzie zwiększeniem kosztów podatkowych o wydatki, które nie mogły być zaliczone do kosztów uzyskania przychodów, gdyż były sfinansowane ze środków zwolnionych od opodatkowania podatkiem dochodowym, to korekty należy dokonać w dacie zwrotu dotacji.
- ▶ **Takie wyroki zapadały już przed zmianą przepisów!!!**

- ▶ **Pismo z dnia 24 czerwca 2019 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej 0111-KDIB1-2.4010.98.2019.5.AW**

Spółka zoo wchodząc w skład grupy podmiotów powiązanych ustaliła zasady korygowania cen transakcji po zakończeniu roku w oparciu o zmiany cen na rynkach światowych. Czy korekty te robimy na bieżąco?

Skoro ustalone zasady mówią o zmianie ceny na ostatni dzień roku obrachunkowego na ten dzień dokonujemy korekty.

- ▶ **Pismo** z dnia 14 czerwca 2019 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej **0114-KDIP2-2.4010.181.2019.1.JG**
- ▶ Wnioskodawca powstał w wyniku podziału spółki dzielonej, bowiem z dniem 2 stycznia 2019 r. nastąpił podział Spółki w trybie art. 529 § 1 pkt 4 Kodeksu spółek handlowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r. poz. 1577 z późn. zm.) – dalej "k.s.h.", poprzez wydzielenie z jej struktur zorganizowanej części przedsiębiorstwa w postaci hurtowni olejowej i przeniesienie jej na nowo zawiązaną spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (Wnioskodawcę). W strukturach Spółki dzielonej pozostała natomiast druga zorganizowana część przedsiębiorstwa w postaci stacji paliw. Po dniu podziału dostawca (strategiczny kontrahent) wystawił, w związku ze zrealizowaniem przez Spółkę dzieloną (de facto przez jej zorganizowaną część przedsiębiorstwa w postaci hurtowni olejowej) przed dniem podziału zakupów na poziomie pozwalającym uzyskać premie, zbiorcze faktury korygujące do zakupów dokonanych jeszcze przed dniem podziału przez Spółkę dzieloną. Faktury korygujące zostały wystawione na Wnioskodawcę z uwagi na okoliczność wstąpienia przez niego w prawa i obowiązki wynikające z umowy o współpracy.
- ▶ Faktury korygujące dotyczyły wyłącznie towarów, które zostały nabyte przez Spółkę dzieloną przed dniem

- ▶ Pismo z dnia 14 czerwca 2019 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej 0114-KDIP2-2.4010.181.2019.1.JG –ciąg dalszy
- ▶ Nabyte towary handlowe częściowo zostały sprzedane w ramach działalności polegającej na handlu olejami, która była wydzielona ze Spółki dzielonej i działała jako wyodrębniona część przedsiębiorstwa przez cały rok 2018. niesprzedane towary handlowe na dzień 2 stycznia 2019 r., weszły w skład wydzielonej ZCP i zostały wniesione, w dniu podziału, do spółki nowo powstałej. W tym przypadku faktury korygujące po ujawnieniu ich u Wnioskodawcy, już po dniu podziału, w księgach rachunkowych zmniejszyły (w miesiącu otrzymania faktury, tj. w miesiącu styczniu 2019 r.) wartość towarów handlowych, które w ramach ZCP były przekazane Wnioskodawcy z dniem podziału.
- ▶ Który z podmiotów, tj. Wnioskodawca, czy Spółka dzielona, powinien na bieżąco (tj. w okresie rozliczeniowym, w którym faktury korygujące zostały otrzymane) uwzględnić w rozliczeniach podatku dochodowego od osób prawnych faktury korygujące dokumentujące premie (rabaty), otrzymane po dniu podziału, a dotyczące części wydatków ujętych jako koszt podatkowy przed dniem podziału?

- ▶ Pismo z dnia 14 czerwca 2019 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej 0114-KDIP2-2.4010.181.2019.1.JG –ciąg dalszy

W zaistniałym stanie faktycznym, będącym przedmiotem niniejszej interpretacji faktury korygujące wystawione po dniu podziału dotyczyły udzielenia rabatu/premii. Nie wynikały one natomiast z oczywistej omyłki, nie były też skutkiem błędu rachunkowego. Korekta związana z udzieleniem rabatu/premii już po podziale spółek powinna być w związku z tym traktowana jako nowe, odrębne zdarzenie gospodarcze i powinna mieć wyłączny wpływ na koszty Spółki nowo zawiązanej (Wnioskodawcy), bowiem przejął on prawa i obowiązki wynikające z umowy ze strategicznym kontrahentem i w dalszym ciągu umowę tą kontynuuje po dniu podziału. Pierwotne faktury zakupowe były prawidłowo wystawione od samego początku, a dopiero później wystąpiło zdarzenie skutkujące koniecznością ich korekty. Korekta ta dotyczy zatem nowego, odrębnego zdarzenia gospodarczego.

- ▶ **Pismo** z dnia 4 czerwca 2019 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej 0114-KDIP2-1.4010.172.2019.1.MR
- ▶ W dniu 23 kwietnia 2019 r. wpłynął do tutejszego organu ww. wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej podatku dochodowego od osób prawnych w zakresie ustalenia w którym momencie Spółka powinna dokonać korekty: kosztów uzyskania przychodów w związku z otrzymaną refundacją (dotacją) oraz kosztów kwalifikowanych podlegających odliczeniu w ramach ulgi B+R, o której mowa w [art. 18d](#) ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

W którym momencie Spółka powinna dokonać korekty kosztów uzyskania przychodów w związku z otrzymaną refundacją (dotacją)?

Analizując najnowsze orzecznictwo oraz obowiązujące przepisy prawne należy stwierdzić, że Spółka będzie zobowiązana zmniejszyć koszty uzyskania przychodów o kwotę refundacji (dotacji), w miesiącu jej otrzymania (nie korygując tych kosztów wstecznie).

- ▶ **Pismo** z dnia 13 marca 2019 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej 0111-KDIB1-2.4010.64.2019.1.ANK
- ▶ Wnioskodawca (dalej także: "Spółka") zajmuje się produkcją (...). Wnioskodawca podpisał Umowę o Dofinansowanie (dalej: "Umowa") z Polską Agencją Rozwoju Przedsiębiorczości (dalej: "PARP") na realizację projektu pt.: "... (dalej: "Projekt") w ramach poddziałania "... Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój, 2014-2020 współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (dalej: "EFRR").
- ▶ Wnioskodawca w ramach tego Projektu ma za zadanie wdrożyć wynik prac badawczo-rozwojowych, w oparciu o które wytwarzane będą unikalne papiery (...), z możliwością niekonwencjonalnych zastosowań oraz o nietypowych cechach. Zarówno koncepcja produktów, jak i nowych rozwiązań technicznych, które umożliwiają ich produkcję, są autorstwa Spółki.
- ▶ Całkowity koszt realizacji Projektu wynosi (...) zł i jest to jednocześnie całkowita kwota kosztów kwalifikowanych. PARP przyznała Wnioskodawcy dofinansowanie w kwocie nieprzekraczającej (...) zł.
- ▶ Wspomniane wyżej dofinansowanie (dalej: "Dotacja") to współfinansowanie UE lub współfinansowanie krajowe z budżetu państwa, wypłacane na podstawie umowy o dofinansowanie projektu albo decyzji o dofinansowaniu projektu (art. 2 pkt 4 ustawy wdrożeniowej w zw. z § 1 pkt 1 Umowy).

- ▶ **Pismo z dnia 13 marca 2019 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej 0111-KDIB1-2.4010.64.2019.1.ANK ciąg dalszy**
- ▶ Czy i w jaki sposób Spółka powinna skorygować koszty uzyskania przychodów (poniesione w formie odpisów amortyzacyjnych) w przypadku, gdy otrzyma ona zwrot poniesionych przez nią wydatków po dokonaniu części odpisów amortyzacyjnych od opisanych we wniosku środków trwałych?
- ▶ Mając na uwadze wskazane powyżej przepisy prawa podatkowego należy stwierdzić, że z uwagi na fakt, że korekta kosztów uzyskania przychodów, którą zobowiązany jest dokonać Wnioskodawca, związana jest z otrzymaną dotacją, należy przyjąć, że korekta kosztów uzyskania przychodów winna być dokonywana na bieżąco, **przy czym nie jak twierdzi Wnioskodawca, w miesiącu otrzymania zwrotu tych wydatków** lecz, zgodnie z normą wynikającą z treści ww. [art. 15 ust. 4i](#), w momencie otrzymania dokumentu, z którego wynika przyczyna korekty, np. umowy, decyzji lub innego dokumentu z którego wynika przyznanie Wnioskodawcy dotacji.

- ▶ Art. 22p. Updf

[Wyłączenie z kosztów uzyskania przychodu kwot transakcji dokonanych z naruszeniem obowiązku rozliczeń za pośrednictwem rachunku płatniczego]¹. Podatnicy prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą nie zaliczają do kosztów uzyskania przychodów kosztu w tej części, w jakiej płatność dotycząca transakcji określonej w [art. 19](#) ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców została dokonana bez pośrednictwa rachunku płatniczego.

- ▶ 2. W przypadku zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kosztu w tej części, w jakiej płatność dotycząca transakcji określonej w [art. 19](#) ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców została dokonana bez pośrednictwa rachunku płatniczego, podatnicy prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą:
 - ▶ 1) zmniejszają koszty uzyskania przychodów albo
 - ▶ 2) w przypadku braku możliwości zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów – zwiększają przychody
- ▶ – w miesiącu, w którym została dokonana płatność bez pośrednictwa rachunku płatniczego.

▶ Art. 22p. Updf

[Wyłączenie z kosztów uzyskania przychodu kwot transakcji dokonanych z naruszeniem obowiązku rozliczeń za pośrednictwem rachunku płatniczego]

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku:

1) nabycia lub wytworzenia środków trwałych albo nabycia wartości niematerialnych i prawnych;

▶ 2) dokonania płatności:

▶ a) po likwidacji pozarolniczej działalności gospodarczej,

▶ b) po zmianie formy opodatkowania na zryczałtowaną formę opodatkowania określoną w [ustawie](#) o zryczałtowanym podatku dochodowym albo w [ustawie](#) z dnia 24 sierpnia 2006 r. o podatku tonażowym

▶ – z tym że zmniejszenie kosztów uzyskania przychodów lub zwiększenie przychodów następuje za rok podatkowy, w którym nastąpiła likwidacja tej działalności, albo za rok podatkowy poprzedzający rok podatkowy, w którym nastąpiła zmiana formy opodatkowania.

- ▶ **Pismo** z dnia 4 lipca 2019 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej 0113-KDIPT2-3.4011.288.2019.2.IS
- ▶ W dniu 13 lutego 2019 r. Wnioskodawczyni dokonała wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów od zagranicznego kontrahenta na kwotę 27 150 EUR (wartość transakcji po przeliczeniu na PLN wg kursu średniego NBP z dnia poprzedzającego dzień dokonania zakupu, tj. 12 lutego 2019 r. wyniosła 117 472 zł 62 gr. Podstawę dokonania zakupu stanowi faktura wystawiona w dniu 13 lutego 2019 r. przez zagranicznego kontrahenta na kwotę 27 150 EUR.
- ▶ Ww. zakup w kwocie 117 472 zł 62 gr został zaliczony do kosztów uzyskania przychodów w miesiącu lutym 2019 r. W dniu 14 lutego 2019 r. Wnioskodawczyni dokonała wpłaty gotówkowej na rachunek bankowy zagranicznego kontrahenta w wysokości 27 150 EUR tytułem faktury z dnia 13 lutego 2019 r. za zakupiony towar handlowy. Ponieważ zapłata za zakupiony towar handlowy na podstawie ww. faktury dla zagranicznego kontrahenta w wysokości 27 150 EUR nie została dokonana za pośrednictwem rachunku płatniczego Wnioskodawczyni, w myśl [art. 22p ust. 2 pkt 1](#) ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, dokonała zmniejszenia 2019 r. o kwotę 117 472 zł 62 gr.
- ▶ W dniu 15 kwietnia 2019 r. Wnioskodawczyni ponownie dokonała zapłaty za zakupiony towar na podstawie faktury z dnia 13 lutego 2019 r. na kwotę 27 150 EUR na rachunek bankowy zagranicznego kontrahenta za pośrednictwem rachunku bankowego Wnioskodawczyni. W dniu 18 kwietnia 2019 r. Wnioskodawczyni otrzymała od zagranicznego kontrahenta zwrot gotówki w wysokości 27 150 EUR za zakupiony towar handlowy na podstawie faktury z dnia 13 lutego 2019 r.

- ▶ Pismo z dnia 4 lipca 2019 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej 0113-KDIPT2-3.4011.288.2019.2.IS ciąg dalszy
- ▶ Czy w związku z tym, że ostatecznie zapłata za zakupiony towar handlowy na podstawie faktury z dnia 13 lutego 2019 r. na kwotę 27 150 EUR dokonana została na rachunek bankowy zagranicznego kontrahenta za pośrednictwem rachunku płatniczego Wnioskodawczynie w dniu 15 kwietnia 2019 r. (po przeliczeniu na PLN 117 472 zł 62 gr) nie będzie miał zastosowania [art. 22p ust. 2 pkt 1](#) ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, Wnioskodawczynie ma więc prawo zwiększyć koszty uzyskania przychodów o kwotę 117 472 zł 62 gr?
- ▶ W sytuacji, gdy Wnioskodawczynie dokonała w dniu 15 kwietnia 2019 r. zapłaty całej kwoty transakcji, tj. 27 150 EUR na rachunek bankowy zagranicznego kontrahenta za zakupiony towar handlowy na podstawie faktury z dnia 13 lutego 2019 r. za pośrednictwem swojego rachunku płatniczego, nie będzie miał zastosowania [art. 22p ust. 2 pkt 1](#) ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i wydatek w kwocie 27 150 EUR po przeliczeniu na PLN wg kursu średniego NBP z dnia poprzedzającego dzień dokonania zakupu, tj. 12 lutego 2019 r. w kwocie 117 472 zł 62 gr będzie mógł być ponownie zaliczony do kosztów uzyskania przychodów.

- ▶ **Pismo z dnia 9 maja 2019 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej 0115-KDIT2-3.4011.148.2019.1.KP**
- ▶ Wnioskodawczynie w dniu 18 października 2018 r. wpłaciła zaliczki na zakup dwóch lokali mieszkalnych w kwocie..... zł za każde z mieszkań, zapłaty dokonała w formie gotówki. Na dzień 18 października 2018 r. była osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej. Faktury zaliczkowe zostały wystawione na Jej dane prywatne. W dniu 8 stycznia 2019 r. Wnioskodawczynie rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej o PKD 55.20.Z, czyli obiekty noclegowe turystyczne i miejsca krótkotrwałego zakwaterowania.
- ▶ W dniu 29 stycznia 2019 r. Wnioskodawczynie zakupiła wcześniej opisane lokale mieszkalne, zakup nastąpił w formie aktu notarialnego oraz dodatkowo zostały wystawione faktury końcowe. Pozostałą kwotę do zapłaty w wysokości..... zł i..... zł. Wnioskodawczynie uregulowała za pośrednictwem rachunku bankowego. Faktury końcowe zostały wystawione na dane firmy. W akcie notarialnym jest potwierdzone, że zaliczki zostały przekazane sprzedającemu, a pozostała kwota została zapłacona przelewem.
- ▶ Czy zakup lokali mieszkalnych stanowi dla Wnioskodawczynie koszt w całej wartości, jeśli zaliczki zostały zapłacone w formie gotówki, a pozostała część za pośrednictwem rachunku bankowego?

- ▶ **Pismo z dnia 9 maja 2019 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej 0115-KDIT2-3.4011.148.2019.1.KP**
- ▶ Wnioskodawczynie w dniu 18 października 2018 r. wpłaciła zaliczki na zakup dwóch lokali mieszkalnych w kwocie..... zł za każde z mieszkań, zapłaty dokonała w formie gotówki. Na dzień 18 października 2018 r. była osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej. Faktury zaliczkowe zostały wystawione na Jej dane prywatne. W dniu 8 stycznia 2019 r. Wnioskodawczynie rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej o PKD 55.20.Z, czyli obiekty noclegowe turystyczne i miejsca krótkotrwałego zakwaterowania.
- ▶ W dniu 29 stycznia 2019 r. Wnioskodawczynie zakupiła wcześniej opisane lokale mieszkalne, zakup nastąpił w formie aktu notarialnego oraz dodatkowo zostały wystawione faktury końcowe. Pozostałą kwotę do zapłaty w wysokości..... zł i..... zł. Wnioskodawczynie uregulowała za pośrednictwem rachunku bankowego. Faktury końcowe zostały wystawione na dane firmy. W akcie notarialnym jest potwierdzone, że zaliczki zostały przekazane sprzedającemu, a pozostała kwota została zapłacona przelewem.
- ▶ Czy zakup lokali mieszkalnych stanowi dla Wnioskodawczynie koszt w całej wartości, jeśli zaliczki zostały zapłacone w formie gotówki, a pozostała część za pośrednictwem rachunku bankowego?

- ▶ Pismo z dnia 9 maja 2019 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej 0115-KDIT2-3.4011.148.2019.1.KP ciąg dalszy
- ▶ Zakup lokali mieszkalnych powinien zostać uznany jako Jej koszt w całości. Uzasadnieniem takiego stanowiska jest fakt, iż w momencie zapłaty zaliczek w formie gotówki Wnioskodawczyni nie była przedsiębiorcą, a więc nie obowiązywał Ją przepis, iż koszt o wartości powyżej 15 000 zł musi zostać dokonany za pośrednictwem rachunku bankowego. Natomiast w momencie podpisania aktu notarialnego będąc już osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą Wnioskodawczyni zastosowała się do przepisów i pozostałą do zapłaty kwotę uregulowała za pośrednictwem rachunku płatniczego.

- ▶ Analogiczne zasady stosujemy do korekty przychodów
- ▶ Art. 14 updf
- ▶ 1 m. Jeżeli korekta przychodu nie jest spowodowana błędem rachunkowym lub inną oczywistą omyłką, korekty dokonuje się poprzez zmniejszenie lub zwiększenie przychodów osiągniętych w okresie rozliczeniowym, w którym została wystawiona faktura korygująca lub, w przypadku braku faktury, inny dokument potwierdzający przyczyny korekty.
- ▶ 1 n. Jeżeli w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w ust. 1 m, podatnik nie osiągnął przychodów lub osiągnięte przychody są niższe od kwoty zmniejszenia, podatnik jest obowiązany zwiększyć koszty uzyskania przychodów o kwotę, o którą nie zostały zmniejszone przychody.

- ▶ Analogiczne zasady stosujemy do korekty przychodów
- ▶ Art. 14 updf
- ▶ 1o. Przepisów ust. 1 m i 1 n nie stosuje się do: 1) korekty dotyczącej przychodu związanego z zobowiązaniem podatkowym, które uległo przedawnieniu;
- ▶ 2) korekty cen transferowych, o której mowa w art. 23q.
- ▶ 1p. Jeżeli korekta, o której mowa w ust. 1 m, następuje po likwidacji pozarolniczej działalności gospodarczej, likwidacji działów specjalnych produkcji rolnej albo zmianie formy opodatkowania na zryczałtowaną formę opodatkowania określoną w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym, [ustawie](#) z dnia 24 sierpnia 2006 r. o podatku tonażowym albo w [ustawie](#) z dnia 6 lipca 2016 r. o aktywizacji przemysłu okrętowego i przemysłów komplementarnych, lub zmianie zasad ustalania dochodu w odniesieniu do działów specjalnych produkcji rolnej, zmniejszenia lub zwiększenia przychodów dokonuje się w ostatnim okresie rozliczeniowym przed likwidacją pozarolniczej działalności gospodarczej lub działów specjalnych produkcji rolnej, zmianą formy opodatkowania lub zmianą zasad ustalania dochodu w odniesieniu do działów specjalnych produkcji rolnej.

- ▶ **Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 11 lipca 2017 r. I SA/GI 372/17**
- ▶ **Moment ujęcia faktury korygującej po stronie przychodów.**
- ▶ **TEZA aktualna**
- ▶ Moment ujęcia faktury korygującej, po stronie przychodów, powinien być uzależniony od okoliczności, jakich dotyczy ta faktura. Jeżeli pierwotnie sporządzona faktura błędnie dokumentowała stan faktyczny, a więc korekta jest wynikiem błędu (zawierała pomyłki np. w ilości, cenie lub kwocie podatku VAT), wówczas korekta powinna być przyporządkowana wstecznie do okresu, którego dotyczy, czyli do daty wystąpienia przychodu należnego, wynikającego z faktury pierwotnej. Natomiast w przypadku, gdy faktura pierwotna prawidłowo dokumentowała zdarzenie gospodarcze, które miało miejsce w dacie jej wystawienia (stan faktyczny), a faktura korygująca została wystawiona przez sprzedawcę z powodu późniejszych zdarzeń, a więc okoliczności mających wpływ na zmianę przychodów powstałych już po wystawieniu faktury pierwotnej, takich jak np. udzielenie rabatu czy zwrotu towaru itp., fakturę korygującą należy rozliczyć na bieżąco, z datą jej wystawienia.

- ▶ **USTAWA z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych**
- ▶ Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509, z późn. zm.3)) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 5a w pkt 46 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 47 w brzmieniu: „47) ustawie o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom – oznacza to ustawę z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 118 i ...).”;

- ▶ 2) po art. 26h dodaje się art. 26i w brzmieniu:
- ▶ „Art. 26i. 1. Podstawa obliczenia podatku ustalona zgodnie z art. 26 ust. 1, art. 30c ust. 2 lub art. 30ca ust. 3 oraz po uprzednim odliczeniu kwot określonych w art. 26e:
 - ▶ 1) **może być zmniejszona** o zaliczaną do przychodów należnych wartość wierzytelności o zapłatę świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, która nie została uregulowana lub zbyta, przy czym zmniejszenia dokonuje się w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym upłynęło 90 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie;
 - ▶ 2) **podlega zwiększeniu** o zaliczaną do kosztów uzyskania przychodów wartość zobowiązania do zapłaty świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, które nie zostało uregulowane, przy czym zwiększenia dokonuje się w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym upłynęło 90 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie.

- ▶ 2) po art. 26h dodaje się art. 26i w brzmieniu:
- ▶ „Art. 26i.
- ▶ 2. Jeżeli podatnik poniósł stratę ze źródła, z którym związana jest transakcja handlowa w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, kwota straty:
 - ▶ 1) może być zwiększona o zaliczaną do przychodów należnych wartość wierzytelności o zapłatę świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, która nie została uregulowana lub zbyta, przy czym zwiększenia dokonuje się w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym upłynęło 90 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie;
 - ▶ 2) podlega zmniejszeniu o zaliczaną do kosztów uzyskania przychodów wartość zobowiązania do zapłaty świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, które nie zostało uregulowane, przy czym zmniejszenia dokonuje się w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym upłynęło 90 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie.

- ▶ 2) po art. 26h dodaje się art. 26i w brzmieniu:
- ▶ „Art. 26i.
- ▶ 3. Jeżeli wartość zmniejszenia podstawy obliczenia podatku, przysługującego na podstawie ust. 1 pkt 1, jest wyższa od tej podstawy, zmniejszenia podstawy obliczenia podatku o nieodliczoną wartość dokonuje się w kolejnych latach podatkowych, nie dłużej jednak niż przez okres 3 lat, licząc od końca roku podatkowego, za który powstało prawo do zmniejszenia. Zmniejszenia podstawy obliczenia podatku w kolejnych latach dokonuje się, jeżeli wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta.

- ▶ 2) po art. 26h dodaje się art. 26i w brzmieniu:
- ▶ „Art. 26i.
- ▶ 4. Jeżeli wartość zobowiązania, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, jest wyższa od kwoty straty podlegającej zmniejszeniu na podstawie ust. 2 pkt 2, różnica zwiększa podstawę obliczenia podatku na podstawie ust. 1 pkt 2.
- ▶ 5. Zmniejszenia na podstawie ust. 1 pkt 1 albo zwiększenia na podstawie ust. 2 pkt 1 dokonuje się, jeżeli do dnia złożenia zeznania podatkowego wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta

- ▶ 2) po art. 26h dodaje się art. 26i w brzmieniu:
- ▶ „Art. 26i.
- ▶ 6. Zwiększenia na podstawie ust. 1 pkt 2 albo zmniejszenia na podstawie ust. 2 pkt 2 dokonuje się, jeżeli do dnia złożenia zeznania podatkowego zobowiązanie nie zostało uregulowane.
- ▶ 7. W przypadku gdy po roku podatkowym, za który dokonano zmniejszenia na podstawie ust. 1 pkt 1 i ust. 3 albo zwiększenia na podstawie ust. 2 pkt 1, wierzytelność zostanie uregulowana lub zbyta, podatnik obowiązany jest do zwiększenia podstawy obliczenia podatku lub zmniejszenia straty w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym wierzytelność została uregulowana lub zbyta, odpowiednio o wartość kwot uprzednio odliczonych albo doliczonych. Jeżeli kwota straty jest mniejsza od kwoty ją zmniejszającej, różnica zwiększa podstawę obliczenia podatku.

- ▶ 2) po art. 26h dodaje się art. 26i w brzmieniu:
- ▶ „Art. 26i.
- ▶ 8. W przypadku gdy po roku podatkowym, za który dokonano zwiększenia na podstawie ust. 1 pkt 2 i ust. 4 lub zmniejszenia na podstawie ust. 2 pkt 2, zobowiązanie zostanie uregulowane, podatnik zmniejsza podstawę obliczenia podatku lub zwiększa stratę w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym zobowiązanie zostało uregulowane. Jeżeli wartość zmniejszenia podstawy obliczenia podatku jest wyższa od tej podstawy, zmniejszenia podstawy obliczenia podatku o nieodliczoną wartość dokonuje się w kolejnych latach podatkowych, nie dłużej jednak niż przez okres 3 lat, licząc od końca roku podatkowego, za który powstało prawo do zmniejszenia.
- ▶ 9. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się wyłącznie do wierzytelności lub zobowiązań, odpowiednio o zapłatę lub do zapłaty, świadczeń pieniężnych, wynikających z transakcji handlowych, jeżeli z tytułu tych transakcji przynajmniej u jednej ze stron określa się przychody lub koszty uzyskania przychodów, bez względu na termin ich ujęcia w tych przychodach lub kosztach uzyskania przychodów.

- ▶ 2) po art. 26h dodaje się art. 26i w brzmieniu:
- ▶ „Art. 26i.
- ▶ 10. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się w przypadku gdy spełnione są łącznie następujące warunki:
 - ▶ 1) dłużnik na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego dzień złożenia zeznania podatkowego nie jest w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego, postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji;
 - ▶ 2) od daty wystawienia faktury (rachunku) lub zawarcia umowy dokumentującej wierzytelność nie upłynęły 2 lata, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została wystawiona faktura (rachunek) lub została zawarta umowa, a w przypadku, gdy rok kalendarzowy, w którym wystawiono fakturę (rachunek) jest inny niż rok kalendarzowy, w którym zawarto umowę – gdy nie upłynęły 2 lata, licząc od końca roku kalendarzowego późniejszej z tych czynności;
 - ▶ 3) transakcja handlowa zawarta jest w ramach działalności wierzyciela oraz działalności dłużnika, z których dochody podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

- ▶ 2) po art. 26h dodaje się art. 26i w brzmieniu:
- ▶ „Art. 26i.
- ▶ 11. Okres 90 dni, o którym mowa w ust. 1 i 2, liczy się począwszy od pierwszego dnia następującego po określonym na fakturze (rachunku) lub w umowie upływie terminu do uregulowania zobowiązania.
- ▶ 12. Wierzytelności odliczone od podstawy obliczenia podatku lub zwiększające kwotę straty na zasadach określonych w ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1, ust. 3 i ust. 5–7 albo odliczone od przychodów na podstawie ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym nie podlegają zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów na podstawie innych przepisów ustawy.

- ▶ 2) po art. 26h dodaje się art. 26i w brzmieniu:
- ▶ „Art. 26i.
- ▶ 13. Wierzytelności, o których mowa w ust. 1 i 2, nie podlegają odliczeniu od podstawy obliczenia podatku ani nie zwiększają straty, jeżeli zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów na podstawie innych przepisów ustawy, w tym poprzez rezerwy lub odpisy.
- ▶ 14. Jeżeli uprawnienie albo obowiązek odpowiednio zwiększenia lub zmniejszenia, o którym mowa w ust. 1, 2 i 4 albo ust. 7 i 8, powstaje po likwidacji działalności, po zmianie zasad ustalania dochodu w odniesieniu do działów specjalnych produkcji rolnej albo po zmianie formy opodatkowania, zmniejszenia albo zwiększenia podstawy obliczenia podatku albo straty dokonuje się w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym nastąpiła likwidacja tej działalności, albo za rok podatkowy poprzedzający rok, w którym nastąpiła zmiana formy opodatkowania lub zmiana zasad ustalania dochodu w odniesieniu do działów specjalnych produkcji rolnej.

- ▶ 2) po art. 26h dodaje się art. 26i w brzmieniu:
- ▶ „Art. 26i.
- ▶ 15. Jeżeli termin zapłaty określono na fakturze (rachunku) lub w umowie z naruszeniem przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, przez termin zapłaty, o którym mowa w ust. 1 i 2, rozumie się termin określony zgodnie z przepisami tej ustawy.
- ▶ 16. Przepisy ust. 1–15 stosuje się odpowiednio do wspólników spółki niebędącej osobą prawną, z tym że warunek, o którym mowa w ust. 10 pkt 1, stosuje się do spółki niebędącej osobą prawną. 17. Przepisy ust. 1–16 stosuje się odpowiednio w przypadku uregulowania lub zbycia części wierzytelności.

- ▶ 2) po art. 26h dodaje się art. 26i w brzmieniu:
- ▶ „Art. 26i.
- ▶ 18. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do transakcji handlowych dokonywanych między podmiotami powiązanymi w rozumieniu art. 23m ust. 1 pkt 4. 19. Podatnicy dokonujący zwiększenia lub zmniejszenia, o których mowa w ust. 1-4 albo ust. 7 i 8, obowiązani są wykazać w zeznaniu podatkowym wierzytelności lub zobowiązania, z którymi związane są te zwiększenia lub zmniejszenia.”;

▶ 3) w art. 44 dodaje się ust. 17–24 w brzmieniu:

„17. Dochód stanowiący podstawę obliczenia zaliczki, o której mowa w ust. 3, 3a, 3c, 3d i 3f:

- 1) **może być zmniejszony o zaliczaną do przychodów należnych wartość wierzytelności o zapłatę świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, która nie została uregulowana lub zbyta, przy czym zmniejszenia dokonuje się począwszy od okresu rozliczeniowego, w którym upłynęło 90 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie, do okresu, w którym wierzytelność została uregulowana lub zbyta;**
- 2) **podlega zwiększeniu o zaliczaną do kosztów uzyskania przychodów wartość zobowiązania do zapłaty świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, które nie zostało uregulowane, przy czym zwiększenia dochodu stanowiącego podstawę obliczenia zaliczki dokonuje się począwszy od okresu rozliczeniowego, w którym upłynęło 90 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie, do okresu, w którym zobowiązanie zostanie uregulowane.**

- ▶ 3) w art. 44 dodaje się ust. 17-24 w brzmieniu:
- ▶ 18. Jeżeli wartość zmniejszenia dochodu stanowiącego podstawę obliczenia zaliczki, przysługującego na podstawie ust. 17 pkt 1, jest wyższa od tego dochodu, zmniejszenia dochodu o nieodliczoną wartość dokonuje się w kolejnych okresach rozliczeniowych roku podatkowego, za który powstało prawo do zmniejszenia. Zmniejszenia dochodu w kolejnych okresach dokonuje się, jeżeli wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta.
- ▶ 19. Zmniejszenia na podstawie ust. 17 pkt 1 dokonuje się, jeżeli do dnia terminu płatności zaliczki, określonego w ust. 6, wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta.

- ▶ 3) w art. 44 dodaje się ust. 17–24 w brzmieniu:
- ▶ 20. Zwiększenia na podstawie ust. 17 pkt 2 dokonuje się, jeżeli do dnia terminu płatności zaliczki, określonego w ust. 6, zobowiązanie nie zostało uregulowane.
- ▶ 21. Podatnik, który dokonał zmniejszenia dochodu stanowiącego podstawę obliczenia zaliczki na podstawie ust. 17 pkt 1, obowiązany jest do zwiększenia dochodu stanowiącego podstawę obliczenia zaliczki w okresie rozliczeniowym roku podatkowego, w którym wierzytelność została uregulowana lub zbyta

- ▶ 3) w art. 44 dodaje się ust. 17–24 w brzmieniu:
- ▶ 22. Podatnik, który dokonał zwiększenia dochodu stanowiącego podstawę obliczenia zaliczki na podstawie ust. 17 pkt 2, zmniejsza dochód stanowiący podstawę obliczenia zaliczki w okresie rozliczeniowym roku podatkowego, w którym zobowiązanie zostało uregulowane.
- ▶ 23. Przepisy ust. 17–22 stosuje się odpowiednio przy obliczaniu podatku należnego, o którym mowa w ust. 15.
- ▶ 24. W zakresie nieuregulowanym w ust. 17–23 przepis art. 26i stosuje się odpowiednio.”

- ▶ Art. 3. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, 1018 i 1309) wprowadza się następujące zmiany:
- ▶ 1) w art. 4a w pkt 33 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 34 w brzmieniu:
- ▶ 34) ustawie o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom – oznacza to ustawę z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 118 i ...).”;

- ▶ 2) po art. 18e dodaje się art. 18f w brzmieniu:
- ▶ „Art. 18f. 1. Podstawa opodatkowania ustalona zgodnie z art. 18 lub art. 24d ust. 3 oraz po uprzednim odliczeniu kwot określonych w art. 18d:
 - ▶ 1) może być zmniejszona o zaliczaną do przychodów należnych wartość wierzytelności o zapłatę świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, która nie została uregulowana lub zbyta, przy czym zmniejszenia dokonuje się w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym upłynęło 90 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie;
 - ▶ 2) podlega zwiększeniu o zaliczaną do kosztów uzyskania przychodów wartość zobowiązania do zapłaty świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, które nie zostało uregulowane, przy czym zwiększenia dokonuje się w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym upłynęło 90 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie.

- ▶ 2) po art. 18e dodaje się art. 18f w brzmieniu:
- ▶ „Art. 18f. 2. Jeżeli podatnik poniósł stratę, o której mowa w art. 7 ust. 2, z którą związana jest transakcja handlowa w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, kwota straty:
 - ▶ 1) może być zwiększona o zaliczaną do przychodów należnych wartość wierzytelności o zapłatę świadczenia pieniężnego, w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom która nie została uregulowana lub zbyta, przy czym zwiększenia dokonuje się w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym upłynęło 90 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie;
 - ▶ 2) podlega zmniejszeniu o zaliczaną do kosztów uzyskania przychodów wartość zobowiązania do zapłaty świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, które nie zostało uregulowane, przy czym zmniejszenia dokonuje się w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym upłynęło 90 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie.

- ▶ 2) po art. 18e dodaje się art. 18f w brzmieniu:
- ▶ „Art. 18f.
- ▶ 3. Jeżeli wartość zmniejszenia podstawy opodatkowania, przysługującego na podstawie ust. 1 pkt 1, jest wyższa od tej podstawy, zmniejszenia podstawy opodatkowania o nieodliczoną wartość dokonuje się w kolejnych latach podatkowych, nie dłużej jednak niż przez okres 3 lat, licząc od końca roku podatkowego, za który powstało prawo do zmniejszenia. Zmniejszenia podstawy opodatkowania w kolejnych latach dokonuje się, jeżeli wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta.
- ▶ 4. Jeżeli wartość zobowiązania, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, jest wyższa od kwoty straty podlegającej zmniejszeniu na podstawie ust. 2 pkt 2, różnica zwiększa podstawę opodatkowania na podstawie ust. 1 pkt 2.

- ▶ 2) po art. 18e dodaje się art. 18f w brzmieniu:
- ▶ „Art. 18f.
- ▶ 5. Zmniejszenia na podstawie ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 2 dokonuje się, jeżeli do dnia złożenia zeznania podatkowego wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta.
- ▶ 6. Zwiększenia na podstawie ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 1 dokonuje się, jeżeli do dnia złożenia zeznania podatkowego zobowiązanie nie zostało uregulowane.
- ▶ 7. W przypadku gdy po roku podatkowym, za który dokonano zmniejszenia na podstawie ust. 1 pkt 1 i ust. 3 albo zwiększenia na podstawie ust. 2 pkt 1, wierzytelność zostanie uregulowana lub zbyta, podatnik obowiązany jest do zwiększenia podstawy obliczenia podatku lub zmniejszenia straty w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym wierzytelność została uregulowana lub zbyta, odpowiednio o wartość kwot uprzednio odliczonych albo doliczonych. Jeżeli kwota straty jest mniejsza od kwoty ją zmniejszającej, różnica zwiększa podstawę opodatkowania.

- ▶ 2) po art. 18e dodaje się art. 18f w brzmieniu:
- ▶ „Art. 18f.
- ▶ 8. W przypadku gdy po roku podatkowym, za który dokonano zwiększenia na podstawie ust. 1 pkt 2 i ust. 4 lub zmniejszenia na podstawie ust. 2 pkt 2, zobowiązanie zostanie uregulowane, podatnik zmniejsza podstawę opodatkowania lub zwiększa stratę w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym zobowiązanie zostało uregulowane. Jeżeli wartość zmniejszenia podstawy opodatkowania jest wyższa od tej podstawy, zmniejszenia podstawy opodatkowania o nieodliczoną wartość dokonuje się w kolejnych latach podatkowych, nie dłużej jednak niż przez okres 3 lat, licząc od końca roku podatkowego, za który powstało prawo do zmniejszenia.
- ▶ 9. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się wyłącznie do wierzytelności lub zobowiązań, odpowiednio o zapłatę lub do zapłaty, świadczeń pieniężnych, wynikających z transakcji handlowych, jeżeli z tytułu tych transakcji przynajmniej u jednej ze stron określa się przychody lub koszty uzyskania przychodów, bez względu na termin ich ujęcia w tych przychodach lub kosztach uzyskania przychodów

- ▶ 2) po art. 18e dodaje się art. 18f w brzmieniu:
- ▶ „Art. 18f.
- ▶ 10. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się w przypadku gdy spełnione są łącznie następujące warunki:
- ▶ 1) dłużnik na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego dzień złożenia zeznania podatkowego nie jest w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego, postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji;
- ▶ 2) od daty wystawienia faktury (rachunku) lub zawarcia umowy dokumentującej wierzytelność nie upłynęły 2 lata, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została wystawiona faktura (rachunek) lub została zawarta umowa, a w przypadku, gdy rok kalendarzowy, w którym wystawiono fakturę (rachunek) jest inny niż rok kalendarzowy, w którym zawarto umowę – gdy nie upłynęły 2 lata, licząc od końca roku kalendarzowego późniejszej z tych czynności;
- ▶ 3) transakcja handlowa zawarta jest w ramach działalności wierzyciela oraz działalności dłużnika, z których dochody podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

- ▶ 2) po art. 18e dodaje się art. 18f w brzmieniu:
- ▶ „Art. 18f.
- ▶ 11. Okres 90 dni, o którym mowa w ust. 1 i 2, liczy się począwszy od pierwszego dnia następującego po określonym na fakturze (rachunku) lub w umowie upływie terminu do uregulowania zobowiązania.
- ▶ 12. Wierzytelności odliczone od podstawy opodatkowania lub zwiększające kwotę straty na zasadach określonych w ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1, ust. 3 i 5–7 nie podlegają zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów na podstawie innych przepisów ustawy.

- ▶ 2) po art. 18e dodaje się art. 18f w brzmieniu:
- ▶ „Art. 18f.
- ▶ 13. Wierzytelności, o których mowa w ust. 1 i 2, nie podlegają odliczeniu od podstawy opodatkowania ani nie zwiększają straty, jeżeli zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów na podstawie innych przepisów ustawy, w tym poprzez rezerwy lub odpisy.
- ▶ 14. Jeżeli uprawnienie albo obowiązek odpowiednio zwiększenia lub zmniejszenia, o którym mowa w ust. 1, 2 i 4 albo ust. 7 i 8, powstaje po zmianie formy opodatkowania, zmniejszenia albo zwiększenia podstawy opodatkowania albo straty dokonuje się w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym nastąpiła zmiana formy opodatkowania

- ▶ 2) po art. 18e dodaje się art. 18f w brzmieniu:
- ▶ „Art. 18f.
- ▶ 15. Jeżeli termin zapłaty określono na fakturze (rachunku) lub w umowie z naruszeniem przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, przez termin zapłaty, o którym mowa w ust. 1 i 2, rozumie się termin określony zgodnie z przepisami tej ustawy.
- ▶ 16. Przepisy ust. 1–15 stosuje się odpowiednio do wspólników spółki niebędącej osobą prawną, z tym że warunek, o którym mowa w ust. 10 pkt 1, stosuje się do spółki niebędącej osobą prawną

- ▶ 2) po art. 18e dodaje się art. 18f w brzmieniu:
- ▶ „Art. 18f.
- ▶ 17. Przepisy ust. 1–16 stosuje się odpowiednio w przypadku uregulowania lub zbycia części wierzytelności.
- ▶ 18. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do transakcji handlowych dokonywanych między podmiotami powiązаныmi w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 4.
- ▶ 19. Podatnicy dokonujący zwiększenia lub zmniejszenia, o których mowa w ust. 1–4 albo ust. 7 i 8, obowiązani są wykazać w zeznaniu podatkowym wierzytelności lub zobowiązania, z którymi związane są te zwiększenia lub zmniejszenia.”;

- ▶ 3) w art. 25 dodaje się ust. 19–26 w brzmieniu:
- ▶ „19. Dochód stanowiący podstawę obliczenia zaliczki, o której mowa w ust. 1–1g:
 - ▶ 1) może być zmniejszony o zaliczaną do przychodów należnych wartość wierzytelności o zapłatę świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, która nie została uregulowana lub zbyta, przy czym zmniejszenia dokonuje się począwszy od okresu rozliczeniowego, w którym upłynęło 90 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie, do okresu, w którym wierzytelność została uregulowana lub zbyta;
 - ▶ 2) podlega zwiększeniu o zaliczaną do kosztów uzyskania przychodów wartość zobowiązania do zapłaty świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, które nie zostało uregulowane, przy czym zwiększenia dochodu stanowiącego podstawę obliczenia zaliczki dokonuje się począwszy od okresu rozliczeniowego, w którym upłynęło 90 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie, do okresu, w którym zobowiązanie zostanie uregulowane

▶ 3) w art. 25 dodaje się ust. 19–26 w brzmieniu:

20. Jeżeli wartość zmniejszenia dochodu stanowiącego podstawę obliczenia zaliczki, przysługującego na podstawie ust. 19 pkt 1, jest wyższa od tego dochodu, zmniejszenia dochodu o nieodliczoną wartość dokonuje się w kolejnych okresach rozliczeniowych roku podatkowego, za który powstało prawo do zmniejszenia. Zmniejszenia dochodu w kolejnych okresach dokonuje się, jeżeli wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta.

21. Zmniejszenia na podstawie ust. 19 pkt 1 dokonuje się, jeżeli do dnia terminu płatności zaliczki, określonego w ust. 1a albo 1c, wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta.

▶ 3) w art. 25 dodaje się ust. 19–26 w brzmieniu:

20. Jeżeli wartość zmniejszenia dochodu stanowiącego podstawę obliczenia zaliczki, przysługującego na podstawie ust. 19 pkt 1, jest wyższa od tego dochodu, zmniejszenia dochodu o nieodliczoną wartość dokonuje się w kolejnych okresach rozliczeniowych roku podatkowego, za który powstało prawo do zmniejszenia. Zmniejszenia dochodu w kolejnych okresach dokonuje się, jeżeli wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta.

21. Zmniejszenia na podstawie ust. 19 pkt 1 dokonuje się, jeżeli do dnia terminu płatności zaliczki, określonego w ust. 1a albo 1c, wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta.

- ▶ 3) w art. 25 dodaje się ust. 19–26 w brzmieniu:
- ▶ 22. Zwiększenia na podstawie ust. 19 pkt 2 dokonuje się, jeżeli do dnia terminu płatności zaliczki, określonego w ust. 1a albo 1c, zobowiązanie nie zostało uregulowane.
- ▶ 23. Podatnik, który dokonał zmniejszenia dochodu stanowiącego podstawę obliczenia zaliczki na podstawie ust. 19 pkt 1, obowiązany jest do zwiększenia dochodu stanowiącego podstawę obliczenia zaliczki w okresie rozliczeniowym roku podatkowego, w którym wierzytelność została uregulowana lub zbyta

- ▶ 3) w art. 25 dodaje się ust. 19–26 w brzmieniu:
- ▶ 24. Podatnik, który dokonał zwiększenia dochodu stanowiącego podstawę obliczenia zaliczki na podstawie ust. 19 pkt 2, zmniejsza dochód stanowiący podstawę obliczenia zaliczki w okresie rozliczeniowym roku podatkowego, w którym zobowiązanie zostało uregulowane.
- ▶ 25. Przepisy ust. 19–24 stosuje się odpowiednio przy obliczaniu podatku należnego, o którym mowa w ust. 18.
- ▶ 26. W zakresie nieuregulowanym w ust. 19–25 przepis art. 18f stosuje się odpowiednio.”.

- ▶ Art. 7. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 43) wprowadza się następujące zmiany:
 - ▶ 1) w art. 4 w ust. 1 w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:
 - ▶ „18) ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom – oznacza to ustawę z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 118 i ...).”;

- ▶ 2) w art. 6 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:
- ▶ „8. W limicie przychodów, o którym mowa w ust. 4, 5 i 6, nie uwzględnia się kwot, o które podatnik zmniejszył lub zwiększył przychody na podstawie art. 11 ust. 4, 5, 8 i 9 albo zmniejszył lub zwiększył podstawę obliczenia podatku na podstawie art. 26i ustawy o podatku dochodowym.”

- ▶ 3) w art. 11 dodaje się ust. 4–19 w brzmieniu:
- ▶ „4. Przychody wymienione w art. 6 ust. 1, pomniejszone o dokonane na podstawie ust. 1 i 2 odliczenia:
 - ▶ 1) mogą być zmniejszone o zaliczaną do przychodów należnych wartość wierzytelności o zapłatę świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, która nie została uregulowana lub zbyta, przy czym zmniejszenia dokonuje się w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym upłynęło 90 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze lub rachunku lub w umowie;
 - ▶ 2) podlegają zwiększeniu o związaną z prowadzoną działalnością wartość zobowiązania do zapłaty świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, które nie zostało uregulowane, przy czym zwiększenia dokonuje się w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym upłynęło 90 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze lub rachunku lub w umowie.

- ▶ 3) w art. 11 dodaje się ust. 4–19 w brzmieniu:
- ▶ 5. Jeżeli wartość zmniejszenia przychodów, przysługującego na podstawie ust. 4 pkt 1, jest wyższa od tych przychodów, zmniejszenia przychodów o nieodliczoną wartość dokonuje się w kolejnych latach podatkowych, nie dłużej jednak niż przez okres trzech lat, licząc od końca roku podatkowego, za który powstało prawo do zmniejszenia. Zmniejszenia przychodów w kolejnych latach dokonuje się, jeżeli wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta.
- ▶ 6. Zmniejszenia na podstawie ust. 4 pkt 1 dokonuje się, jeżeli do dnia złożenia zeznania podatkowego wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta

- ▶ 3) w art. 11 dodaje się ust. 4–19 w brzmieniu:
- ▶ 7. Zwiększenia na podstawie ust. 4 pkt 2 dokonuje się, jeżeli do dnia złożenia zeznania podatkowego zobowiązanie nie zostało uregulowane.
- ▶ 8. W przypadku gdy po roku podatkowym, za który dokonano zmniejszenia na podstawie ust. 4 pkt 1 i ust. 5, wierzytelność zostanie uregulowana lub zbyta, podatnik obowiązany jest do zwiększenia przychodów w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym wierzytelność została uregulowana lub zbyta, odpowiednio o wartość kwot uprzednio odliczonych.

- ▶ 3) w art. 11 dodaje się ust. 4–19 w brzmieniu:
- ▶ 9. W przypadku gdy po roku podatkowym, za który dokonano zwiększenia na podstawie ust. 4 pkt 2, zobowiązanie zostanie uregulowane, podatnik zmniejsza przychody w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym zobowiązanie zostało uregulowane. Jeżeli wartość zmniejszenia przychodów jest wyższa od tych przychodów, zmniejszenia przychodów o nieodliczoną wartość dokonuje się w kolejnych latach podatkowych, nie dłużej jednak niż przez okres 3 lat, licząc od końca roku podatkowego, za który powstało prawo do zmniejszenia.

- ▶ 3) w art. 11 dodaje się ust. 4–19 w brzmieniu:
- ▶ 10. Przepis ust. 4 stosuje się w przypadku gdy spełnione są łącznie następujące warunki:
 - ▶ 1) dłużnik na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego dzień złożenia zeznania podatkowego, nie jest w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 243, 326 i 912), postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji;
 - ▶ 2) od daty wystawienia faktury lub rachunku lub zawarcia umowy dokumentującej wierzytelność nie upłynęły 2 lata, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wystawiono fakturę lub rachunek lub w którym zawarto umowę, a w przypadku, gdy rok kalendarzowy, w którym wystawiono fakturę jest inny niż rok kalendarzowy, w którym zawarto umowę – gdy nie upłynęły 2 lata, licząc od końca roku kalendarzowego późniejszej z tych czynności;
 - ▶ 3) transakcja handlowa w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom zawarta jest w ramach działalności wierzyciela oraz działalności dłużnika, z których dochody podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

- ▶ 3) w art. 11 dodaje się ust. 4–19 w brzmieniu:
- ▶ 11. Okres 90 dni, o którym mowa w ust. 4, liczy się począwszy od pierwszego dnia następującego po określonym na fakturze lub rachunku lub w umowie upływie terminu do uregulowania zobowiązania.
- ▶ 12. Wierzytelności, o których mowa w ust. 4, nie podlegają odliczeniu od przychodów, jeżeli zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów na podstawie przepisów ustawy o podatku dochodowym.

- ▶ 3) w art. 11 dodaje się ust. 4–19 w brzmieniu:
- ▶ 13. Jeżeli uprawnienie albo obowiązek odpowiednio zwiększenia lub zmniejszenia, o którym mowa w ust. 4, 8 i 9, powstaje po likwidacji działalności albo po zmianie formy opodatkowania, zmniejszenia albo zwiększenia przychodów dokonuje się w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym nastąpiła likwidacja tej działalności, albo za rok podatkowy poprzedzający rok, w którym nastąpiła zmiana formy opodatkowania.
- ▶ 14. Przepisy ust. 4–13 stosuje się odpowiednio do wspólników spółki niebędącej osobą prawną, z tym że warunek, o którym mowa w ust. 10 pkt 1, stosuje się do spółki niebędącej osobą prawną.

- ▶ 3) w art. 11 dodaje się ust. 4–19 w brzmieniu:
- ▶ 15. Jeżeli termin zapłaty określono na fakturze lub rachunku lub w umowie z naruszeniem przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, przez termin zapłaty, o którym mowa w ust. 4, rozumie się termin określony zgodnie z przepisami tej ustawy.
- ▶ 16. Przepisy ust. 4–15 stosuje się odpowiednio w przypadku uregulowania lub zbycia części wierzytelności.

- ▶ 3) w art. 11 dodaje się ust. 4–19 w brzmieniu:
- ▶ 17. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do transakcji handlowych w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom dokonywanych między podmiotami powiązаныmi w rozumieniu art. 23m ust. 1 pkt 4 ustawy o podatku dochodowym.
- ▶ 18. Podatnicy dokonujący zwiększenia lub zmniejszenia, o których mowa w ust. 4, 5, 8 i 9, obowiązani są wykazać w zeznaniu podatkowym wierzytelności lub zobowiązania, z którymi związane są te zwiększenia lub zmniejszenia.
- ▶ 19. Przepisy ust. 4–18 stosuje się odpowiednio do przychodów określonych w art. 6 ust. 1d.”;

- ▶ 4) w art. 21:
- ▶ a) w ust. 1 b dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
 - ▶ „W limicie przychodów, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie uwzględnia się kwot, o które podatnik odpowiednio zmniejszył albo zwiększył przychody na podstawie art. 11 ust. 4, 5, 8 i 9, lub zmniejszył albo zwiększył podstawę obliczenia podatku na podstawie art. 26i ustawy o podatku dochodowym.”,
- ▶ b) po ust. 3e dodaje się ust. 3f w brzmieniu:
 - ▶ „3f. Przy obliczaniu ryczału od przychodów ewidencjonowanych za poszczególne miesiące podatnicy dokonują zwiększenia albo zmniejszenia, o którym mowa w art. 11 ust. 4-19.”.

- ▶ Art. 16. Przepisy ustaw zmienianych w art. 2 i art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie do transakcji handlowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 10, w przypadku których termin zapłaty upływa po dniu 31 grudnia 2019 r.

- ▶ Art. 17. 1. Przepisy ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie do transakcji handlowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 10, w przypadku których termin zapłaty upływa po dniu 31 grudnia 2019 r.
- ▶ 2. W przypadku podatników, których rok podatkowy jest inny niż rok kalendarzowy, i rozpocznie się przed dniem 1 stycznia 2020 r., przepisy ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą mają zastosowanie począwszy od roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2019 r., w odniesieniu do transakcji handlowych, w przypadku których termin zapłaty upływa po dniu 31 grudnia 2019 r.

- ▶ Art. 18. Pierwszą informację o ustaleniu prawdopodobieństwa wystąpienia opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych z tytułu transakcji handlowych, o której mowa w art. 299f § 1 ustawy zmienianej w art. 5, Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje za styczeń 2020 r.

- ▶ Art. 19. 1. W przypadku transakcji handlowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 10, zawartych przed dniem 1 stycznia 2020 r., dysponent części budżetowej lub dysponent państwowego funduszu celowego w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 8, może wyrazić zgodę na niedochodzenie należności z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu dotychczasowym, jeżeli jej kwota jest równa lub wyższa od świadczenia pieniężnego w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 10 i należność ta stała się wymagalna po dniu 1 stycznia 2020 r.
- ▶ 2. W przypadku transakcji handlowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 10, zawartych przed dniem 1 stycznia 2020 r., organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może, w drodze uchwały, postanowić o niedochodzeniu należności z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu dotychczasowym, jeżeli jej kwota jest równa lub wyższa od świadczenia pieniężnego w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 10 i należność ta stała się wymagalna po dniu 1 stycznia 2020 r.

- ▶ Art. 20. 1. Do transakcji handlowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 10 zawartych przed dniem 1 stycznia 2020 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.
- ▶ 2. Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 10 może być stwierdzone także w przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych przed dniem 1 stycznia 2020 r., z tym że Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ustalając wystąpienie takiego nadmiernego opóźniania się, w przypadku takich transakcji handlowych, uwzględnia jedynie te świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po tym dniu.
- ▶ 3. Do ustalenia wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych, o których mowa w art. 4 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 10, które stały się wymagalne po dniu 1 stycznia 2020 r., stosuje się przepis art. 4 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

- ▶ Art. 20
- ▶ 4. Do rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 10, która stała się wymagalna po dniu 1 stycznia 2020 r., stosuje się przepisy art. 10 ust. 1 i 1a ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.
- ▶ 5. Kierownicy podmiotów, o których mowa w art. 13a ust. 1–3 ustawy zmienianej w art. 10, pierwsze sprawozdanie, o którym mowa w art. 13a tej ustawy, przekazują za rok 2020. Sprawozdania, o których mowa w art. 13a ustawy zmienianej w art. 10, obejmują także dane dotyczące świadczeń pieniężnych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 10, wynikających z transakcji handlowych w rozumieniu tej ustawy zawartych przed dniem 1 stycznia 2020 r.
- ▶ 6. W przypadku transakcji handlowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 10, zawieranych w wyniku przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, na podstawie ustawy 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, wszczętych przed dniem 1 stycznia 2020 r., stosuje się przepisy dotychczasowe.

- ▶ Art. 21. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań wynikających z niniejszej ustawy wynosi w latach:
 - ▶ 1) 2020 – 18 401 685 złotych;
 - ▶ 2) 2021 – 15 906 166 złotych;
 - ▶ 3) 2022 – 15 986 116 złotych;
 - ▶ 4) 2023 – 15 985 040 złotych;
 - ▶ 5) 2024 – 16 071 062 złotych;
 - ▶ 6) 2025 – 16 570 252 złotych;
 - ▶ 7) 2026 – 16 158 400 złotych;
 - ▶ 8) 2027 – 16 154 969 złotych;
 - ▶ 9) 2028 – 16 252 939 złotych;
 - ▶ 10) 2029 – 16 246 438 złotych.
- ▶ 2. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów monitoruje wykorzystanie maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału.

- ▶ Art. 21.
- ▶ 3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz w przypadku, gdy w okresie od początku roku kalendarzowego do dnia dokonania ostatniej oceny, o której mowa w ust. 2, część limitu rocznego przypadającego proporcjonalnie na ten okres zostanie przekroczona co najmniej o 10%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.
- ▶ 4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

U z 19.07.19 Druk 3475

- ▶ Art. 22. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r., z wyjątkiem art. 11, który wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2019 r